

[Lennart Larson]

Med hensyn til gas- og varmeprisudvalget er jeg nødt til at sige: gas- og varmeprisudvalget arbejder ud fra det lovgrundlag, der er. Gas- og varmeprisudvalget er sat til at arbejde ud fra de samme principper over for de bestående forsyningsvirksomheder og over for naturgasprojektet. Man sidder og arbejder med at fastsætte nogle små procenter i relation til faste og variable udgifter og en lang række omkostninger. Så kan man ikke bare komme og slynge en pris på bordet og komme med nogle udsigter til nogle procent-satser og sige: så skal vi have det godkendt. Det er det forhold, der er. Jeg er meget bange for, at hvis man tager det væk fra gas- og varmeprisudvalget, så gør man sig selv en bjørnetjeneste. Hvorfor dog ikke give projektet en chance ud fra det omkostningsbestemte og se, hvordan det går? Der er jo tid nok til at ændre lovgivningen.

Maisted (FP):

Fru Lone Dybkjær spurgte mig, om jeg ikke syntes, det var synd for forbrugerne, at de kom til at betale urimeligt høje priser, fordi folketingsflertallet herinde opfører sig fuldstændig idiotisk, om man ikke også skulle indkoble resten af befolkningen til at være med til at dele disse byrder.

Siden 1976 har fremskridtspartiet faktisk forsøgt at modvirke den socialisering, der er sket af energisektoren, og jeg ville finde det fuldstændig malplaceret, om vi skulle places på samme vogn som dem, der siger, at nu skal det ikke være omkostningsbestemt, nu skal det altså ikke betales det, det koster. Vi har næsten hver dag siden 1976 sagt, at når man socialiserede energisektoren, så måtte man være klar over, at det blev forrygende dyrt. Vi havde håbet på, at socialdemokratiet blev noget mindre, og at vi blev noget større, derved at flere mennesker stemte for os og prøvede på at ændre den udvikling.

Det, der her vil ske, vil f. eks. også ske for den kollektive trafik. Det er også synd for alle de mennesker, der betaler urimeligt meget for en dårlig service og en dårlig transport, fordi folketingsflertallet herinde også prøver på at socialisere det område. Vi må bekæmpe den slags tiltag.

Alt håb er ikke ude med dette gasnet. Hvis det virkelig skulle vise sig, at et fornuftigt flertal herinde i folketinget fik held til at få

stoppet det naturgasnet og fik begrænset skaderne, så var det altså ikke så dårligt, at vi havde gjort modstand imod det.

Lone Dybkjær (RV):

Fru Annelise Gotfredsen sagde, at tiden ikke havde gjort hendes skepsis over for naturgasprojektet mindre. Det er interessant at se på de ændringer, der er sket i den tid, hvor bl. a. fru Annelise Gotfredsen har bearbejdet naturgasprojektet på sin specielle facon. Jeg synes, faconen kan være udmærket set ud fra fru Annelise Gotfredsens synspunkt, men jeg må dog sige, den er speciel – tag det for så vidt som, at alle personer er specielle. I perioden fra 1979 eller 1981 blev forrentningen faktisk bedre og bedre for naturgasprojektet. Det fik ikke fru Annelise Gotfredsens skepsis til at blive mindre. Vi kan diskutere, hvordan forrentningen ligger her i perioden fra 1981 til 1982, men at forrentningen for naturgasprojektet steg i perioden 1979 til 1981, det mener jeg end ikke fru Annelise Gotfredsen kan benægte. Jeg mener ikke, der i den nævnte periode var belæg for den skepsis, men fru Annelise Gotfredsen har kørt frem på fuldstændig samme facon over for naturgasprojektet. Problemet er, som hr. Waldorff var inde på, at vi på den facon ikke får mulighed for en rimeligt fornuftig diskussion om dette projekt. Det bliver en diskussion fra hver sine kløfter.

Jeg vil godt sige til hr. Lennart Larson: jo, jeg tror såmænd godt, at enkeltpersoner i sådan nogle debatter kan spille en rolle. Det tror jeg også hr. Lennart Larson kan, men jeg vil nu ikke lægge al æren eller det modsatte på hr. Lennart Larson. Der er et sæt af faktorer, der har skabt nogle problemer for naturgasprojektet.

Jeg har stadig ikke fået noget svar på nogle af de spørgsmål, jeg har stillet til hr. Lennart Larson. Nu har jeg gjort det et par gange, så jeg skal ikke gøre det mere. Hr. Lennart Larson stiller selv et spørgsmål: hvorfor ikke give projektet en chance ud fra det omkostningsbestemte? Det gør man jo ikke. Det er jo ikke omkostningsbestemt med den struktur, vi har i dag. Vi har nogle regionale selskaber, der kan overvælde deres priser på D.O.N.G. Det, som vi i al stilfærdighed har sagt her under debatten, er: lad os prøve at få en maksimering af prisen. Det synes vi er